

heden er det fremmede Midler, Laanemidler, der føres til Landet, og det vil naturligvis lette Betalingsbalancen i Øjeblikket. Det er mig mindre magtpaaliggende, hvad man kalder det, faktisk er det et nyt Laan. Hvad synes Herren om Hægter? sagde Skrædderen, han kunde ikke sy Knap huller. Meningen er den samme, Formaålet er det samme, man kalde det saa det ene eller det andet. Det er i og for sig meget betænkeligt, at i et Øjeblik, hvor alle advarer mod nye Laan, begynder den nye Æra med et nyt Laan.

Det, der foreslaas her gennem Kursudjævningsfondens Oprettelse, er jo i Virkeligheden et Forsøg paa midlertidigt at stabilisere den danske Krone. Der har rejst sig et Forargelsens Skrig mod en kendt dansk Nationaløkonom, Professor L. V. Birek, som en Gang i Sommer paa et Husmandsmøde talte om Kronens Nedskæring. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa, hvorvidt denne Tanke eller Forargelse over den er berettiget, men jeg maa rigtignok tilføje, at Meningen med det, her foreslaas, kommer betænkelig nær ved selve Kærnen i det Birekske Forslag. Nedskæring er et grimt Ord, det anvender man kun, naar der er Tale om Rigsdagsmænd — saa kan man rigtignok heller ikke gennemføre det —, men det er et Ord, som kan gøre demagogisk Gavn i visse Kredse. Nedskæring er et grimt Ord. Det betød i Virkeligheden at fastsætte Kronen ikke til dens nominelle Værdi, men til dens reelle Værdi, dog en Del derover.

I Øjeblikket er vor Krone, saa vidt jeg ved, kun 17 amerikanske Cents værd, medens den ved Gulddpariteten skulde være 27 Cents værd. Saa langt er den nede. Nu sagde den højtærede Finansminister baade i Gaar noget fyldigere og i Dag noget mere knapt, at Meningen ikke er at stabilisere Kronens Kurs til dens nuværende Værdi, fordi den i Virkeligheden ligger for lavt, den ligger under dens indre Værdi; Meningen er at stabilisere den til et Punkt, som ligger noget over den nuværende Kurs. Det er jo godt, at han sagde det. Professor Birek vil gaa til en Stabilisering omkring 75. Der er langt fra de nuværende 62 til 75, og ingen venter jo, at denne Kursudjævningsfond skal kunne bidrage til en saadan Stigning. Vi maa være glade, om det kan naas at hæve Kursen, endda kun midlertidigt, nogle Points. Det glæder mig for saa vidt, at den højtærede Finansminister sagde, at det ikke er Meningen at stabilisere Kronen til den nuværende Kurs, vi skal se at komme noget højere op. For Arbejderklassen betyder Kronens Kurs maaske

mere end for nogen anden Samfundsklasse; den betyder meget for hele vort Samfund, men for Arbejderklassen betyder den særdeles meget, fordi en stadig dalende Kronekurs er det samme som en stadig fortsat Lønreduktion, og mod den vil en Pristals-Regulering hvert halve Aar, selv om den ellers var fyldestgørende, ikke hjælpe fuldt ud. Nu staar der i Lovforslagets § 1, Hovedparagraffen, at Meningen med Kursegaliseringsfonden er at „hindre stærke Svingninger i de daglige Noteringer“. Det Formaål billiger vi alle, det er godt, Næringslivet maa have den nødvendige Ro, Erhvervs livet kan ikke taale disse stadig skiftende Kurser. Det hedder videre i Paragraffen: „og i den Udstrækning, Betingelserne herfor tilvejebringes, at medvirke til en Stigning i den danske Krones Værdi“. Altsaa, Lovforslagets Forfattere lover ikke mere, end at denne Fond skal medvirke til en Stigning i den danske Krones Værdi i den Udstrækning, Betingelserne herfor tilvejebringes. De tilvejebringes ikke ved dette Lovforslag, de tilvejebringes ved de andre, positive Foranstaltninger, som det store Flertal i Valutakonferencen foreslaar.

Ministeren har meddelt de enkelte Forandringer, der er foretaget fra det Forslag, der fulgte Valutakonferencens Betænkning som Bilag. Og det er jo Forbedringer. Det er dette, at Bestyrelsen for Fonden selv frit skal vælge sin Formand, at Statens og Nationalbankens Repræsentanter skal have en noget større Stemmevægt, 3 Stemmer i Stedet for 2, og endelig at der ikke skal være nogen Begrænsning af den Fortjeneste, som Nationalbanken kan vinde ved Guldsalg, og den hele Fortjeneste, der derved maatte vindes — den kan jo under visse Forhold blive meget stor —, skal anvendes til at bøde paa Tab. Det er tre Forbedringer, som jeg paa-skønner.

Man har sagt, ser jeg, at Forslaget, som det er udarbejdet af Valutakonferencen, er noget, som binder de enkelte Medlemmer i sine Enkeltheder. Det er ikke Tilfældet. De 44—45 Mænd, der sad paa Valutakonferencen, hæfter for, hvad de har skrevet under paa. De hæfter just ikke for deres Partier, de er ikke valgt som Partirepræsentanter, men selvfølgelig vil deres Partier tage overmaade Hensyn til deres Mening, det er klart, og jeg mener, at vi fra vor Side fuldt ud kan følge de Partifæller, dels ved de samvirkende Fagforbunds, dels ved Kommunalbestyrelsers Valg, dels paa anden Maade har faaet siddende paa Va-